

TINDRÍEM UNA CASA

Tindríem una casa,
arbre nascut de l'erm.
Una llosa penjada
en una la del vent.
Una paret de pisa
per abrigar l'hivern.
Un test on floririen
violes pel mal temps.
Per porta, aquell somriure
que t'estrellen les dents.
De lluny em cridaries
amb un cridar content.
Desfaria ma pena
aquell riure que tens,
aquella espatlla blanca
coixí dels pensaments.
El teu braç lligaria
Tristesa i goig ensems.

Cerdà, Jordi Pere. "Tindríem una casa".